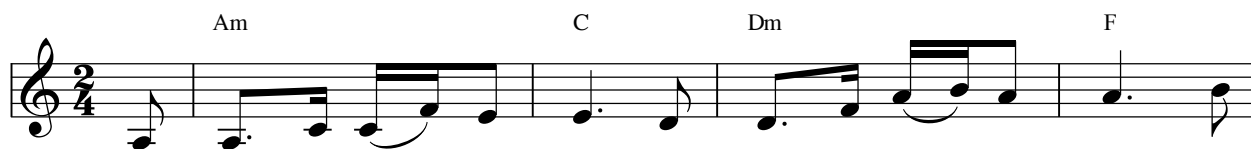

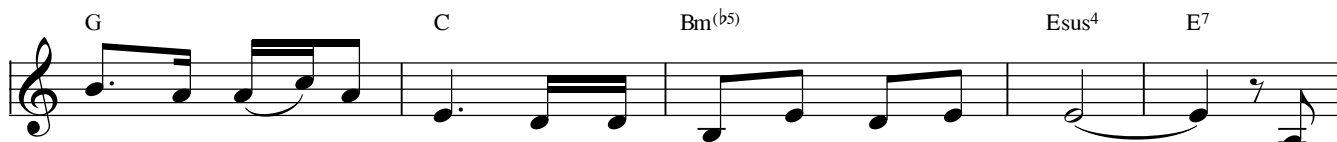
Dòng Đời . . .

Buồn thoang thoảng

Giang Ân

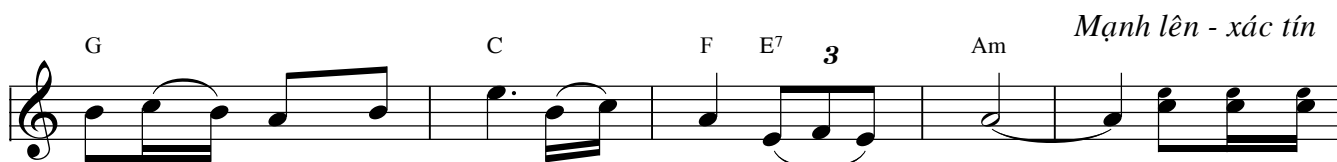
1. Dòng đời thay đổi luân phiên lòng người bao nỗi truân chuyên. Mong
2. Phận người nay có chi đâu một đời lam lũ nường dâu. Bôn
3. Làm người xin hãy thương nhau để đời với bớt cơn đau. Mai

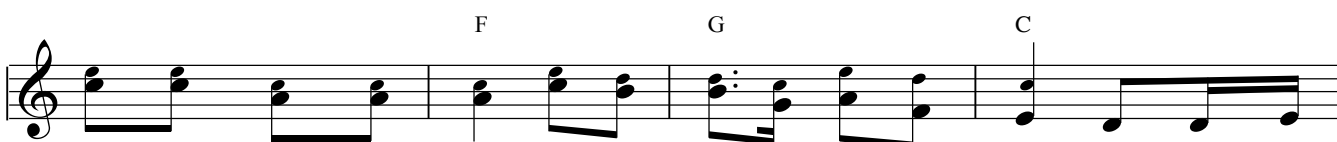
manh một kiếp con người sinh ra đời hai bàn tay không. Trở
ba vì chén cơm đầy thân hao gầy bởi nhiều lo toan. Giật
sau được sống sum vầy ta vui mừng tay lại trao tay. Hiểu

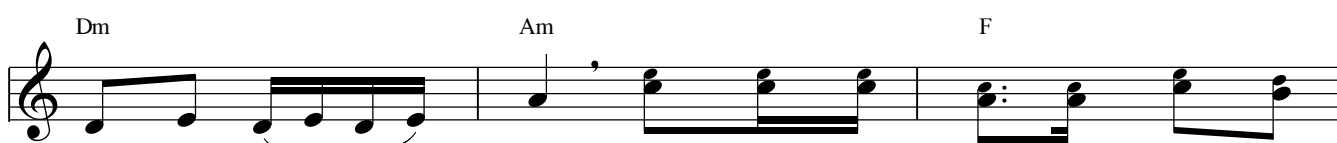
về nơi đã sinh ra là hạt bụi trong chốn phong ba. Ta ra
mình nghe gió đông sang thật vội vàng khi tiếng chuông vang. Ta ra
rằng thân xác mong manh vậy mà đời ta mãi đua tranh. Ta quên

đi xa miền dương thế ngỡ ngàng chiều rơi.
đi không lời trần trối thế trần vậy thôi. ĐK: Dẫu có nướ
đi ân tình Thiên Chúa để rồi khổ đau.

tiếc cũng chẳng được gì lúc ra đi là lúc trở về một lòng trông

cậy Chúa mà thôi. Chúa, Chúa chính là Dòng Suối yêu

thương đưa thuyền đời con về Bến An Bình.